

لهانست گردی در جواب گفتہ که نمی بینید که انجمنه رعایت حق او را حضرت آنرا گفتہ و نام پدر را بی تعظیم آورده ام بالجمله چون ارباب ضلال و فساد خاطر نشان شاه طهماسب ساخته مراج اورا از میر بحدی مذکور ساخته اند قوچی عفریت صورتی زبانیه بیکری را از آذربایجان تبعیق نموده حکم می نویسد که میر بحدی و فرزندش میر عبد المطیف چون در وادی تسخن علمی تمام دارند و باعث استقامت سیدان قزوین ایشانند بنا بر آن هردو نام برد را با کتب اهل سنت که در سرکار ایشان باشد به تمام گرفته نزد معاشراند و اهل و میدال و اطفال ایشان را در اصفهان بزند و میر علاء الدله که آن زمان در آذربایجان بود فاصله بھرمت تمام محبوب مکثوی مشتمل برین ساجرا نوشته مذکور است و میر بحدی را که بحدی معصوم میگفتند قزوچیان گرفته تا مدت یک و نیم سال در اصفهان محبوس میدارند تا بهمان حالت از حبس این عالم پر کدورت و هلالت خلاص می یابد و میر عبد المطیف فرار نموده خود را چندگاهی در جبال کیلایات میگشد و بر حسب وعد پادشاه غفاران پناه میتوخه هند میشود و معاون خدمت حضرت اطمی را در ریاسته از فواید مواید العام و احسان بیکران پادشاهی محتظوظ میگردد و پادشاه پیش ایشان هبقی چند از دیوان خواجه حافظ و غیر آن خوانده اند میر عبد المطیف در پنجم رجب سنه فهصد و هشتاد و یک (۹۸۱) در معهوده جدیده فتح پور بدار السرور خلد اند تعال نموده بنعیم جاودانی و هور و قصور اتصال یافته بالای قلعه احمدیه در جوار میر عید همین خذگ وار مدفون

گشت و قاسم ارسلان فخر آن بس تاریخ یافته و فرزند رشید نجیب
 سعادتمند او میرزا غیاث الدین علی آخوند المقلوب بن نقیب خان
 که با خلاق هنرمندی پدر امده و بفضلایل و کمالات علمی آراسته در علم
 سپر و تاریخ و اهماء الرجال ذه در عرب مثل دی نشان میدهد
 و نه در عجم چنانچه گذشت و نقیر را با او از حمله مقریان نسبت
 خاص و جبهه هم مبدقی از عهد صبی است حالیا شب و روز در
 خدمت پادشاهی بسیار قیام دارد و از یک قرن باز در خلوات و جلوات
 بخواندن تواریخ و قصص و حکایات و افسانهای فارسی و هندی
 که درین عهد ترجمه یافته مشغول است و صدوان گفت که جزو
 حدیث خلیفه زمان شده و جدائی ازوبک لحظه متصور نیست
 درین تاریخ اندک عارضه تب عارض وجود شریف او شده امید است
 که صحت عاجل و شفایی کامل یابد چون نیکان همه جا عزیز اند
 بقای ایشان باد و بدآن زمانه را چه احتیاج بدها که همان پرسی
 کار خود میکند و ستم بران زبان است که آودا نام این قوم
 بی نشان گردید

خواجه محمد نجیبی

بسه واسطه از فرزندان حضرت خواجه احرار قدس الله روحه
 است هفت خط را خوب می نوشته و دران وادی امتداد بود و در
 علم طبایعت و معالجه مهارت غرائب و پنهان طولی داشت
 و صفات همبده و اخلاق پسندیده خود صورثیع او بود اگرچه در
 سخن را بسته اما در صحبت را کشاده داشت و هرچه از جاگذرش

حاصل میشد در هفره اخلاص بود و فیض رهان عام و خاص
چون طرح و طرز جدید پدید آمد و کار مفاعیل و تفاعیل بالا گرفت
پای ازین دایره بیرون نهاده رخصت هفر هجاز حاصل کرد و او را
میر حاج گردانیده مع خرجی رافر متوجه آنجانب ماختند تا بآن
سعادت فایز گردیده باز گشت و در اکره اوقات عزیز صرف عبادت
و طاعت حق تعالیٰ که مقصود از آفرینش انسان است می نمود
تا مذفاضی اجمل گریدان گیر جان قدسی نشان او شد داعی آشیانه
قرب و آمدانه کبریا گردیده ازین وحشت آباد ظلمت نهاد خلاص
یافته با صدیقین و شهداء و صاحبین همدوش و هم آغوش آمد

* بیت *

ترانگاه عرش صیزنده صفیر
نداشت که درین دامگه چه او تاده اهست

شیخ حسین بدخشی

از خلفای مخدوم و شیخ حسین خوارزمی قدس الله روحه
است صاحب سکر غائب بوده و بعد از هر نماز با مددان برگش
سلام الله کبریه کتاب مصباح تصنیف شیخ رسید قدس الله روحه را
در مجلص شویفتش میخواندند و حال می وزید و همچندین
خواندن مذفوی موافق معمولی نیز التزام داشت و قدمش بر جاده
شرع مطهر راه نخ و دم پیوسته از روی آکاهی ناشی و در دلها
مؤثر اگر کسی احبابا دم تعریف او میزد میگفت شما خود را
می بینید چند کاه در بداؤن بتقریب دیدن بعضی از ترکان که

ارادت بخدمتیش داشتند تشریف برده آن مکان را بنور حضور خویش منور هاخته بود و فیض صحبت لازم البرکتیش بمحکمه آن آن دپار رسید و باز گشته در اگرها آمد و بدرگاه کبریا شناخته *

شیخ عبد القادر

از اولاد شیخ عبد القادر ڈانی اچه است که سمنی حضرت نوشت
ربانی است رضی الله عنہم شیخ عبد القادر و برادر خردش شیخ
الله بخش هردو اینها بصلاح و تقوی و درع نشوونما یافتدہ بكمالت
موصوف بودند چند گاه در فتح پور بسر می بردند و پادشاه شیخ
الله بخش را در زمانیکه سخن مذهب و مملکت در میان آمدہ بود
تریبیت و رعایت نموده با عصمه صدارت بجانبی و لایت گجرات نامزد
گردانیدند و پیش شهباز خان فرستادند و این در معنی اخراج بود
و او خدمتی شایسته بجا آزرده و ازانجا مهرغان مصوب عرايض
مشتمل بر اختیار باندان و نمیران پیاھی میدفترستادند تا از پنجا فرمان
منصب سید عصبی بذام او رفت و در همان ایام هسرع اجل فویک
از جمعی ای رَبِّک - بگوش هوشیش رسانیدند ردائی حق را اجابت
نمود و برادر بزرگش شیخ عبد القادر را حکم اخراج بمکله معظمه
شد و زمانیکه خانخان و لد بیورامخان و میرزا نظام الدین احمد زمام
مهام گجرات در قبضه اقتدار و اختیار داشتند انجا رفت و زاد و
راحله یافته بزیارت و حجج مشرف گردیده باز آمد و حالا در وطن
معهود که لاھور باشد بطاعت و عبادت مشغول است و استقامت
دران رادی دارد *

شیخ ابوالمعالی

برادر زاده و داماد و قایم مقام حضرت ارشاد پژاھی ولایت
 دستگاهی چالس کرسی وحدت صاحب سیف قدرت و خدیل قوت
 صمدی مظہر کمالات محمدی میدان شیخ داؤد قدس اللہ روحہ است
 در چابک روی یگانه زمانه، و در حالات و مقامات فقر و فدا نشانه،
 اگر ذکر موافقان رود نام او اوفق، اگر نام موافقان در میدان آید ذکر او
 اسبق، عالی همذی که در صحبت پیر همگی خود را در باخته
 بلند منشی که جز پیر پرستی شیوه دیگر ندانسته چنانچه خود
 اشعار ازان معذی میدغیرماید • بیدت •

هستم از جام صحبت همه دم واله و مست
 این و آن را چه شناهم من دارم پرست
 واله

دل افهوده کی باید بگفت هر کسی گرمی
 دم داؤد میداید که آهن را دهد نرمی
 واله

باخت فقر و شدتم چو حاصل گشت مقصودم
 ملدهمانی کنم کن جان غلام شاه دادم
 • رباعی •

بارب نظری ز عین مقصودم بخش
 آزادگی ز بود و نما بودم بخش
 هر چند نیم در خور این دولت خاص

یکنفره زعشق شیخ داؤدم بخش
 از جمله سخنان او هست که یا ابا المعاوی، کن عبد الرّب المتعالی،
 و لاتکن عبد الدرّاهم و اللّائی، میگویند سالی که ولدت باسعادت او
 شد پیش حضرت قطب الاقطاب میان شیخ داره قدس الله عزوة
 بردازد والد ماجدش التّمام نام برامی آن مولود مسعود طلب نمود
 حضرت میان فرمودند که شاه ابو المعاوی باشد چون این نام در
 ولایت هند شایع و متعارف نبود امتدلّ آمدن صفوی و ظهور
 کوکب همایون پادشاه طاب ثراة نموده اند و یکسال نگذشته بود که
 پادشاه غفران پادشاه بهند آمدند و شاه ابو المعاوی مطبوع خویش را
 صاحب تصرف ولایت پنجاب ساختند و ابو المعاوی حق پرست
 تاریخ ولدت شد و از فتاویج طبع وقاد از این چند بیت آبدار که از
 سورهای است نه قال نوشته می آید * قطعه *

غرتی از حال میگویند سخن
 بی سخن این قابل و قال دیگر است
 حالت عشقش بود گفتن محال
 در ذمیگویم محال دیگر است
 * شعر *

خوبتی نقد جان فدائیش کن
 دولت وصل رایگان ندهند
 * شعر *

سخن عشق بدل درنه و لمبارا مکشا
 هر این شدشه فرو بند که بادی نخورد

(۱۰۶)

* ایضا *

غیرتی بازگش انا الحق زن و از دار متros

زانگه معراج درین راه رهن دار بود

* ایضا *

انچه ما زان جان جانها دیده و دانسته ایم

بهرگفتگ نیمهت بهره دیدن و دانستن اصبت

این نقل رقعه از رقعات اعجاز سمات اوست که بفقیر در لاھور

* شعر *

فرمداده *

زدت اشتباقا و الفواد بحسرة

وفي طي الحشائى تؤدّى جمرة

صدى يرجع الغياب عن طول سفرة (†)

عزم این زمان فقرت فرقت از هر آشنا و بیگانه خبر خیریت پرمان

هر کسی را قاصدی و رسول پنداشته ملامی و پیامی چشم

میداشت که ناگاه رویمه مولد تمیمه نسخه محبت مزاج سودازنگان

هجریه گردیده شوق بر شوق و محبت بر محبت افزوده آلن

بابیات حضرت قادریه که بدلاظم امواج جانرا هرامیده و سورگران

میداری درد دل بیرون میدهد معدور خواهند داشت * اشعار *

ایه بکم عجبا من صابر الوری * فلم از من سکری امامی و لا درا

و ما في الحشا و الله غیره هو اکم * يشاهدكم قلبی کانی بکم اری

وفي قاع قدری قيلوا نجواهم * فهم قبلتی ما دامت حیا و في ثری

(۴۳) ازدَت (†) همین مه مصرع هست در هرسه نسخه پداونی

اگر ما اثانی منکر و نکیره * اجیب نکیرا هین یاتی و مذکرا
اگر اسٹلوا غیرمی فانی مسجدهم * و عهدی بهم فی هدیهم ما تغیرا
همه بهمه دعا میدیرهادند کتبه الفقیر ابو المعلی - در رقعته دیگر
نوشته که * بیت *

آن عزیزی که همه شب بدال من گرد
خرم آبروز که در دیده روش گردد
حلام شوقيه صرام زفیع الاعلام داوودی قادریه نظام تبلیغ نمود انکه محبت
شعاری مولانا عبد الغفور و شیخ عمر را مهی ضروریست که به نیم
التفات عالی برآمدی دارد اگر وقت عزیز گنجایش آن داشته
باشد که وقوع یابد الحق بهدار من مر خیر کثیر خواهد بود والدعا *

مولانا جمال تله

که محله ایست مشهور در لاهور خویش حاجی مهندست
که از اعیان مشایخ مشهور بود الحال اعلم العلماًی وقت و مدرس
متقدیین لاهور است شاگرد ملا اسماعیل اچه امانت و تلمذ دیگر امامات
هم گرده جوهري امانت در کمال قابلیت و حدت طبع و جامع
جمیع اقسام علوم عقلی و نقلی میدگویند که از هشت سالگی باز
داواه مشغول است و خوش تقریر و مدقعه گوی چنانچه مباحث
دقیقه معقول و منقول باسازی خاطرنشان شاگرد می هزاد و مشغق
امانت و صاحب صلاح و تقوی و حافظ امانت و متخلق باخلاق حميدة
تفسیر شیخ فیضی را اکثری او اصلاح داده و مربوط ماخته من
شریف او حالا مادرین پنجاه و شصت امانت * بیت *

چویسیت بحث علم اگر تا فرق فرقه میرود
ذکر مولانا جمال الدین محمد میرود

مولانا عبد الشکور لاہوری

دانشمند بر جسته و سفر آمده است بعثت فهم و حدت طبع
مشهور است و در اعتقاد بمشايخ قدمی رامخ و حسن ظلی غریب
در حق این صریم دارد و اکثر اوقات گرامی او بمعطالعه سخنان این
طایفه موزع و عمروش در ادائی وظایف نوavel و ادعیه و تلاوت قرآن
محض و مرچه در بساط و پیغم فقر و همایکن ام است
زمینه امتدان علمها و مشائیخ در میان آمد اورا جلای وطن نموده
بعد فضای جوپور منصب مأذنه انجا فرمیادند چون در سفر
الله آزاد بدرگاه پیوست فضای آن بنده را بقاضی زاده یومی که
واقعیت خوش طبع و صاحب کمالات مفروض داشتند از ازمان باز
مولانا عبد الشکور در انجا معزول ام است و بافاده و افاضه علمی
مشغول و بجزی اوقات گذر قانع و از زیادت طلبی محفوظ و از
آدات و مخواست بعید و بصلامت ایمان نزدیک .

شیخ کبیر ولد شیخ صنوور

ذیم مقام والد ماجد خود است جوانی ام است در صغر سن
په رتبه کمال رسیده و از پدران در کذرانیده اگر درین آخر زمان
رسوی از پدر بهتر باشد اورا توان گفت که این حالت دارد اکثری

از علوم متداده در ملازمت پدر و خصر بزرگوار خویش که میدان
سعده الله بازی اسرائیل باشد تحصیل نموده طریق صحبت و اخلاق
را ذیکو ورزیده و پادشاه شناس است حق مسحانه تعالی اورا از
ارتكاب اویون بسیار و رعوت و دروغ و لاف توبه نخشد در ایامیکه
حسب الحکم به مراغی پدر در پرگنه بجواره و دامن کوه شمالی
رنگه بضبط وربط آن فواحی مشغول بود رقصه بفقیر نوشته که کمالات
افسانی او از انجا امتدال توان نمود و آن این است * شعر *

مکان ای قلب امیدش به ضایع مفی تقلیده

خدمام صاحب الاخلاق العذیة فضایل پناهی بعایت بوده باشد
ای خداوند کار دل و جان که حقیقت انسان عمارت ازویت هقدم
آستانه اخلاص است و کالبد خاکی که خاک عالم پرمرلو بای با
وحش و طیور در جنگلستان کثرت مشهور لا و الله بلکه با گروهی
مشهور است که وحش و طیور از دیدن آنها راه گزین اختیار
میکندی میدان الله میدادی که چه چاره سازد نفع
شوم اکذون قدر عایت داشت از عنقران ایام تمیز تا امروز که
پیشرفت بر درجه چهلم است همگی همت بران مصروف بود که
با گزیدگان روحانیان صحبت داشته عیوب فقسانی و امراض
معنوی را استعالج نماید غیرت غیور مطلق عزشاده در کار شده
به پیماری صعب که تیمار آن بجز او نمیشود مبتلا ماخت شفای
وقت و جمیعت خاطر و گوشة عایت بغارت رفت خدام مولوس
تفقدات بزرگانه مسقفانه نواب فیاضی علامی فهاصی وحدید الزمانی
وا (متعنا الله من کماله و شرفدا بالاستفاده من مقاله) از جمل

نعم خداوندی دانسته شکر این موهدت عظی میگفته باشد و هنگام اجابت دعا فیاضمندی بندۀ را معرض دارند و الدعا خدام مشفقی نادر العصری میان احمد ملامت باشند و مشتاق دانند *

شیخ سعد الله نحوی

بیانه اصل از ولایت شرقوریه هند امّت از صغر من باز خدمت شیخ محمد غوث اخڈیار نموده پاربعینات و دعوات اسماء مشغول شد و دران وادی اقامت و امتناع امانت یافتد و در خطه بیانه خانقاہی تعمیر نموده سالها ملجا و ملاف طلب علم و اهل سارک بود و بتلقین و هدایت این طایفه اشتغالداشت و در علم ذخو نظیر در زمان خود نداشت تا هفتاد هال اذطار بجز از شیخ و گدای و میوه بیدابانی نداشت و در بذل و ایثار دستی طوی داشت نقییر در عهد اسلیم شاه همراه جد مادری اورا ملازمت کرده چند میق کاویده پیش او خوانده ام آخر حال دست از همه باز داشته حیرت بروغایب آمد و ساکت بود و در حجره تنها عزلت گزیده فرزندان را هم بخود راه نمیداد تا در سن نهصد و هشتاد و نه (۹۸۹) ازین عالم خراهید و در همان خانقاہ مدفون است روزیکه فوت کرد گنجشکی از هوا برسر نعش او افتاد و این معنی باعث تعجب فاظران شد *

شیخ فضیل الدین

از هندوستان و شهرت بگیرد اگری داشت میگویند که در مفر و حضر هر کاب شاه غفران پناه همایون پادشاه می بود و بعد از

شکست جوسا چون باگره رسیده اند شیخ فرمودند که قدری از برای
نگاهداشت لشکر جدید درکار است بنا بران دیگ و طبق مسی و
سایر آلات جمع نموده بحضور پادشاه غفران پذیر طلبی خاص ماخته
و این معنی شهرت یافته اما فقیر چون اولاد اورا که نسبت مصادرت
باشان دارم تحقیق کردم چنان گفتند که درویش کامل العیاری
زنیلی پر از اجزای کیمیا بشیخ داده بود و آنرا به رمح که طرح
میگرد مقصود حاصل نمیشد بعد از تمام شدن آن ترکیب قدرت زر
ماختن نداشت ازانکه علم آنرا نمیداند و الله اعلم فقیر اورا
بنگره در عهد بدر مسخان در هنوز عید شاه صیر براز رزاده پیر مید
رفع الدین محمد دیده بودم پیری نواری صاحب اخلاق بود و
در همان ایام در گذشت و در هذدون مدفون است *

شیخ مبارک الوری

اسلام شاه اورا شاه مبارک میگفت و گفتش پیش پای او
می فهاد غالباً دعوی میدارد و نزد افغانان اعتباری عظیم
داشت چنانچه هنگام زوال دولت آن طبقه و فرار ایشان از مغولان
بعضی اوانجه شیخ اسلام فتح پوری را بگهان زرداری بحالی
عجیب مقید ماخته در قلعه رتنه بور بردند شیخ مبارک از اور برآه
بساور آنجا رفت و باعث مخاص شیخ اسلام شد تا مرتبه ثانی
پزیارت کعبه معظمه مشرف گردیده فقیر در ازمان در من شاذزاده
مالکی بودم که شیخ را همراه والد ماجد در بساور ملازمت کردم و
بعد ازان در سنّه نهم و هشتاد و هفت (۹۸۷) رقدکه پادشاه

زیارت ختمی اجمیع فموده از راه الور عازم فتح پور بودند باز مشرف شدم این حق صاحب کمال بود و بذای و اینواری بروجه اتم داشت شنیده میشود که درین نزدیکی درسن نود سالگی عالم فانی را پدرود کرد .

شيخ چاین لده سهنه

لده هله قصبه ایست از میوات هرمه کردی دهای که در آنجا چشمی ایست گرم از کان گوگرد برآمد و ری آب سبز دبوی گوگرد ازان ظاهر در زستان چنان گرم است که اصلا بر بدن نتوان ریخت دگر دخوش را نسل در آن چشمی راوع است و بیوی درنگ آن آب دلیل ظاهر است که منبعش گوگرد است و شهابی تابعستان نیز در کوهستان آن قصبه جایجا آتش قدری عدان میشود بی آنکه کسی افروخته باشد شیخ از خنقاوی مشهور شیخ عبد العزیز دهنوی است و بر جانه فقر املاقات تمام داشت و کتاب تصوف متن فصوص و نقد فصوص و غیر آنرا بظایان اهل استحقاق درس میگفت و آخر عمر شاهنشاهی را نسبت بازی اعتقادی عظیم پیدا شده در بعضی مهات امتدان همت ازو می نمودند و در عبادت خانه قریب به محل خاص حائی از بوابی او معین ساخته شد ها خلوت بازی میداشتند و نماز معکوس را که ازو مشاهده نمودند فسیحت معکوس شد در سنہ نهم و نود و هشت (۹۸۹) چون مشرف بر مرض موت گردید شیخ قطب عالم خلف صدق شیخ عبد العزیز را که بشیوه سپاه گیری اشغال داشت از دهانی طلبید و خرقه ر عصا و هایر اوزم مشایخت را پیش وی فهاده دفت این احانت

والله ماجد شما بود شما بآن سزاوار ترايد و مفر آخرت گزید و حقیقت و فقر تاریخ او شد شیخ قطب عالم موفق شده و ترك هلازمه نموده افتضای اثر پدر بزرگوار را دست آویز ساخته در دهلي متوطن است و بتولیدت قدمگاه حضرت رسالت پناهی صلی الله علیہ وسلم حسب الامر اشغال داشته بخدمت هر صادر و وارد قیام هی نماید انشاء الله العزیز باهراق پدر عزیز مفعولی گردید *

شیخ عبد الغنی بدآونی

فیروز از خلفای شیخ عبد العزیز است در ترك این ادھم وقت و در تجربه شدیع روزگار است در اوایل که طلب علمی در بداون مذکور حان بروغالب می آمد و احیاناً یکپاس کم و بیش در هیگزینش خواندن از شنیدن نعمه بی شعور می شاند و چون صحراها ازد می پروردند که چه دیدی که این حالت پیش آمد میگفت من هیچ نمیدانم و بذاهرا بعضی علایق که از صور تا هل هر راه طایان آنکه میگردد * بیت *

در راه خدا که رهوندند * آن راه رسان همین زناند
در طلب نفاف بدھانی آمد و به لازمه تاتار خان حاکم آنجا که انس اهل جاه از اهل الله بود رسید و ارادت بشیخ عبد العزیز آزاد و تحصیل تمام کتب متعارف متداری در خدمتش نمود و صالحها درس گفت بیکبار جذبه عذایت ازای گر بدان گیر او شد و از همه اشغال برآمده چند گاه در خانقاہ شیخ در سنگ درویشان صراحت انظام را و نهاد و اهدت و ریافت اشغال گرفت بعد از تحصیل

کمال بیدرون از آبادانی بجانب قدماه حضرت رسالت پناه صلی الله عالیه وسلم در مسجدی مشهور بمسجد خانجاهان مکونت ورزیده پیوسته باعتکاف میگذراند و با آنکه عیال بسیار دارد راه ملوک را بقدم توکل بسی سپری قریب بیک قرن باشد که از زاویه عزلت قدم بیدرون نهاده چون در سنّه ثلث و الف (۳۰۰) خانخانان بخدمتش رهیده التماس نصیحتی نمود گفته که اتباع سنت محمدی صلی الله علیه وسلم لازم گیر در زمان تحریر این عجاله احمد صوفیک و حسامیک بنارسی نوذهب فو مسلم که در فتنهای آخر زمانی نشانند داعی نفرین جاودانی اند * مذنوی *

حضر از صوفیان شهر و دیار * همه زاهروند و صرم خوار هرچه دادی بدست شان خوردند * هرچه آمد ز دست شان گردند کار شان غیر خواب و خوردن نه * هایچ شان فکر ریز موردن نه بهر دفع بد ذاتی خوش دسترهال وسقی هیخواستند که شیخ عبد الغدی راها یکدو بقبیه سلف دیگر که امامی ایشان تالیع این ذکر خواهد بود فرمان فرستاده از دهلي بلاهور طبند و تکایف احکام جدید که خود مبتدای آن بطوع و رغبت شده اند نهایند شیخ کتابتی بجامع اوراق نوشتہ ظهار عجز و عذر بسیار نمود بذایران احمد صوفیک را بانواع مقدمات خاطر نشان ساخته شد تا اراز آن مقام گذشت و مکاتبی مشتمل بر عفو و معافات و امتعفا نوبسانیده فرمذاد الشاد الله بخیر گذری *

شیخ بهلول دهلوی

علم حدیث را خوب ورزیده در صحبت اهل فقر و فنا رسیده
حدت مدید است که لذت آن وادی یافته و توفيق استقامت
و استدامت بران رفیق او گشته با اهل دنیا کاری ندارد و بآفاده
و افاضه طلب مشغول است *

شیخ عبد الحق دهلوی

حقی تخلص میکند "مجموعه کمالات" و مذبح فضایل است و
جمعیع علوم عقلی و نقلی را درس میگوید و در تصوف رتبه بلند
دارد و از جمله تصاویر او ترجمه تاریخ مدینه مکیده و کتابیست
در احوال مشایخ متأخر هند که ذکر الوابعا تاریخ آنست از عنفوان
شباب در طلب داشت و چندگاهی در فتح پور بذا بر الفت قدیم
با شیخ فیضی و میرزا نظام الدین احمد مصاحب بود و فقیر نیز
بدفتریب ایشان شرف خدمتش را در یافته پیوسته از فواید
صحابتش محظوظ بود و چون وضع زمانه و زمانیان که همه مخل و
بزمکاره طبعی مشتمل است دیگر گون شد و بر اوضاع آشنایان اعتماد
نمیاند صحبت ولای و فلانی باور است نیامد و توفیق رفتان بکعبه
شوریقه رفیق او شد از دهلي بطریق جذبه بهیچ چیز مقدی ناشد
بکجرات رفت و بمحسن معی میرزا نظام الدین احمد و مددگاری
او در جهاز نشسته به مفر حجاز رفت و بجهت تبع بعضی موائع
طبعی بمدینه مکیده علی هاکنها السلام و التحیة نتوانست هشرف
شد در روزی چند در صکه معظمه پیش شیخ عبد الوهاب هندی

خادم شیخ رحمة الله محدث علیه الرحمه (که با حاجی بیگم از هیج
باز گشته باگر آمده و فقیر از دست مبارک او آب زمزم نوشیده
و سبق حدیث تیهدا گرفته بود) اجازت خوبیت حاصل کرده بوطن
ملوف زمینه حالت مادر حال خوبیش بافاده واستفاده علوم وسمیه
میکند چون همتش بلذت امت انشاء الله تعالی بدون مطلب در
راه بند نشود در ایامیکه از مکان معظمه تشریف بدھلی آورد و فقیر
بسیب مطلب باطراب تمام از بدان متجه اردوسی پادشاهی
بودم لحظه خدمتش را در یافتم و بعد از آنکه بلاهور رسیدم خطی
نوشته فرستاد نقل آن بجهة تیمن و تذکار ثبت می نماید *

بعد از عرض بندگی و فیاض معرض صمغیر از دنیا احوال این غریب
ذا مراد بر اینچه مقتضای خوبیت و ذا مرادیست موجب شکر امت امده
که ایشان نیز را به الاحوال مشهول حفظ الہی بوده باشند در وقتیکه
ملازمان ایشان بدھلی تشریف آورده و مخلص خود را ساعتی
اطیف هنر فاختند آن ملاقات جز تعلیم و اشوی نیز خود و چندان
چیز ناگفته و ناشیکه میاند که چگوید - حلة الوصال (‡) سنة -
که گفته اند آن خود بالحقیق همچوین بود بلی صحبت نیز اگر
خود مهند بود فیز همین حکم دارد - فَأَئُوا إِبْرَاهِيمَ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ -
درین عالم خود فرصت صحبت داشتن و از صحبت دوستان محظوظ
شدن نیست اگر علاوه درست است و رابطه حکم فرد امگر صحبتی
داشته شود - علی سور رضابلین - انشاء الله تعالی اصراف سعی در

در صحت ساختن علاوه و تصحیح ذیمت باید کرد مصاحدت موقوف
بر فردا باشد تا حضور و غیبت یکسان گردد و فراق و دصال اینجایی
و گرنگ حق سبکانه و تعالیٰ یکنون نسبتی و اوعموماً ارزانی فرماید
که معذی یک رنگی دست دهد خاطر شریف بجانب این فقیر
دارند که خاطر این غریب فیز بجانب ایشان است این فقیر را
بعین اليقین معلوم شده است که در ذات ایشان معنی محبت
و حقیقت آشنازی تمکن یافته است - الحمد لله علی ذلک المهم
زد ولا تقص - عزیزی بود از اهل هر میهن که این دعا را دائم
صیخواند - المهم کما اذعنت فرزد کما زدت فادم کما آدمت فبارک
حق سبکانه تعالیٰ نعمت معرفت و محبت زاید و دائم و مبارک
گردید - بحکمة مبدی الاولین و الآخرين محمد و آله و صحبة اجمعین
اگر کاهی مخلص خود را بدو از شدائد مشرف گردانند هرچه از اخبار
قدس آثار حضرت شیخی قبله کاهی شهی کنیم الهی ملمه الله و ایقان
معلوم صلیلها باشد باعلام آن مشرف و مسرور خواهد بناست و
کلامه چند بحضور شریف عرض کرده از خاطر نزدی هر چند خواست
که ازین باب چیزی نویسد قلم نزدیت چه حاجت است باز چون
نویست بعض پندگان میدرزاگی رسید اشعاری ازین معذی نهود
بلکه صریح نوشته که از تکلف درست در رساییدن آن مکذوب
مقید خواهد بود والدعا شیخ فیضی بعد از آمدن از دلایت دکن
با پر روش قدیم ستم ظریفانه که پاران را برای گرسی مجلس
و همزبانی خویش بجان میخواست اما پیوسته مرکونه و آزده
خطاط میداشت

یار ما این دارد و آن نیز هم

خطی چند مشتمل بر اظهار شوق طلب شیخ حقی از لاہور فرستاد
او از نهایت آزاری که در دل داشت نیامد و مکاتیب عذر آمیخت
فوشت و انقطاع را بهانه ماخت و شیخ فیضی این رقعت را که نقل
فموده میشود در جواب احوال داشت و این آخرین رقعت مکتبه
اوست و فیده صافیده *

اشتیاق ملاقات مانوس روحانی و مالوف ربانی طال بقاوه
از قبل رسمیات نیست که رقم پذیرد اول حال از مرضی خاطر
فیض مظاہر آگاه نبود بحتمل که حرف خواهش در میدان آمد
پاشد اما بعد ازانکه دریافت که این راه بسته اند فقیر خواهش
ایشان را بر خواهش خود ترجیح داد این نشاد گوارا باز التمام
آن است که بر خلوت کده تنگ هنگامی نه پهندان پیش ازین
بدو سه روز نقاوه اولیا میدان شیخ موسی بوبرانه فقیر تشریف
آورده بودند ظاهر ساختند که در نیست که ایشان درین ایام
بیایند هر چند سبب پرسیده شد مذهب و مهمل گذاشتند بحقی
صبعوں مطلق که ایمانی از فقیر نشد و خواهد شد * ع *

وقت گویا چه حاجت طومار

اگر باشند عین نور است و اگر بیایند نور علی نور بخدا قسم که خود
را ازین خواهش گذرانیدم و بداد خود اظهار و ایمان کرد ام و خواهم
کرد ازین صور تصدیع نکشند اما اگر بال و پری میداشتم هر روز
بیو بام آن حجره می نشتم و دانه چین نکات محبت می شدم
و مرغوله ریز صفتی شوق می گشدم دیگر چه نویشم طلبهای دردانه

از آن جا نیب دیر می‌رسد از برای خدا بر من قائله ام را خود راه
نمی‌پندند و اگر ازان طرف پندند ازین طرف بسته نخواهد شد و السلام -
اسکندر مسند فقر میدان پهول را نیازمندی میرماند - و درین دو روز
بعد قریبی دو داده بود این * رباعی *

فیضی دم پیر یست قدم دیده بده * هر گام که می فهی پسندیده بده
از عیاذک شپشه هیچ نکشاید هدیج * اختنی بتراش از دل و بردیده بده
سبحان الله آن شیخ فیضی نمایند و مثل شد و اینها هم که روزی
بلکه ساعتی چند گفتگوی ایشان در میدانست چه مخاطب در معرض
رحیل اند اپه در دست ماند باد سخنست آنرا تا چند پیماید *

* بیت *

عده قریب است که از ها ائمی باقی نیست
شیخه بشکسته و می رانده و ساقی نیست

مولانا الہداد سلطانپوری

اصل از قریب بذوده است از توابع هند و تلهنی نزد مخدوم الملک
فموده بشرافت حسب و نسب محمد تراست اگرچه قبل ازین بمقتضای
غزوه علم و جوانی پنهاری فی الجمله داشت اما درین ایام صاحب
تجربه شد و آن نخوت بفقیر و انکسار مبدل گشته و چند گاه بصدارت
صوبه پنجاب تعین بود اکنون مدتی است که بقضای معهوره جدیده
الله آباد مخصوص است و خود بخدمت پادشاهی قیام دارد و بجزوی
معاش که در آن بلاده داده اند قدر است نموده از تگ و دو بخانهای
اهل دنیا صحبت است و بصلاح متصف و بعبادت مشغوف *

مولانا عثمان صاصاذه

در عقليات از شاگردان حكيم الملک اصمت و نقنيات از اساتذه
ديگر اكتساب نموده ملای مستعد مستحضر است خيلي حالت
دارد و در ملک خادمان درگاه انتظام دارد و خالي از فرهمي ندهست
و گوشته صلاح دارد و اکثر اوقاتش بعدادت مصروف است سالي
چند بوسيله قلبيخ خان بخدمت ضبط و ربط بعضی پرگذان هيان
دوآب اشغال داشت حالاً بدربار آمده و داخل منصب دران است *

حاجي سلطان تهانيسرى

وزيرت صنعت معظمه و مهندسه طبیعه مشرف شده و علوم تقليده را
خوب ورزیده و متخصص در خدمت رايانه بوده چهار سال به
ترجمه هايدارت موسوم بورزمذامه بطريق انفراد راستگلال اشغال
داشته بذرئي که از نقديخ خان شروع شده بود ازو با تمام رساله و
بسهيب جريمه گاركشي بسعيت هندران آن پرگذه ادرا حكم با خراج
بهائين بکر فرمودند و خانخانان که دران ايام تاظيم صهام آصوه
بقبضه افتدار او بود بالتفات و صهر رانی پايش آمده صرهمي بود اغ
او نهاد و بعد از فتح آن ديار همراه خودش ازانجا آورد و وعده
تخليص او نيز فرموده وي مخففي در وطن معهود ميلگشت و خانخانان
بعد از فتح ولایت آمدند برهانپور در عرض داشتی الهماس مخلص
او كرد و بدرجه قبول امتداد و صهم حاجي خدا ساز شد * غائبانه
بسخنخ ابوالفضل حكم فرمودند تا اورا كروزي تهانيسر و كرناں گردنده
را زان مهندسه خلائق را و هلاک آن خدمت قيام دارد * شهر *

وکم لَلَّهُ مِنْ لَطِيفٍ خَفْيٍ • يَدْعُ خَفَاةَ عَنْ فَهْمِ الرِّزْكِ
و این ماجرا از قبیل فرج بعد از شدت توائد بود و هنگام ترجمه
نویسی مهابهارت یکی از وی پرسید که این چیز است که میدنویسید
گفت که عرف ده هزار ساله را بزیان حال موافق می بازم •

صیید شاهه صیر صاصانه

از مادات صحیح النسب است و بفضل ایل عالمی آرامش و حلیمه
تقوی پدرایه او شده دست بدامن قدامت زده بافاده و اوضاعه
طلب دران طرف آب آبره در جوار شیخ بهاء الدین صفتی مرحوم
بهرمی بود و طلب و صوفیه در خانقاہ او جمع آمده از فواید
صحابتش بهره مذکون شاگردی داشت مولانا فرید نام واحد العین
و اورا چنان نشان میدهد که با آنکه تحصیل علم چندانی نکرده
بود اما هر ممکنه مشکل و بحث دقیق غامض را از هر کتاب
صفتها که از وی می پرسیدند در لحظه دوست و قلم گرفته در مملک
تخریب کشیده حل میساخت اما قوت تحریر به که قراءت انجه خود
می نوشت زداشت شیخ ضیاء اللہ با جمیع سلسلاه غوثیه حلقة
بکوش او بودند چه جامی سید مشار الی و چنان استدامع افتد که
آن فرید در یک شب ماجرازی که در اقصای مغرب یا مشرق میگذشت
بسیار شاهه میدرهازید بعضی حمل بر تسدیر چن میگردند و بعضی
بر چیزهای دیگر هالی که پادشاه شیخ ضیاء اللہ را بلطف و عذایت
از آگره طلبیده در عباوه خانه جا دادند و مجمع مشائیخ و علماء بود
و فقیر شیخ را شبی در خاوت از احوال فرید کاتب استفساری نمودم

و این امور مشهور نقل کردم و پرسیدم که آیا اینمعنی وقوع دارد
شیخ اول تعداد مفردات و موالفات و تفصیل فضایل و کمالات
علمی و بیان حالات خوبش نموده گفت که با این همه نعم الهی
عترشانه که در حق مذکوت بخوشة چیزی شیخ فرید نمیرسم و هرچه
ازو شدیده اید عیشر عشیر هم نیست و رتبه او ازین بالا نراست و
اینهمه بدقتربیب جاروب کشی و خاک رویی آستانه حضرت میر
مشار الیه نصیبده او شده و فقیر پیش ازین واقعه سید شاه میرزاده
بداعون که بجهة مهم مدد معاش رفته بود دیده بودم و نسخه مشارق
الانوار در میان بود و مذاکره عالمی خیلی رفت آری قوت متصوفه و
طبع جید و ذهن نقاد و معلوم بسیار داشت اما اینقدر که شیخ
ضیاء الله و صائر صرم تعریف می کردند نیافدم باقی الله تعالی
اعلم شاید اخفایی حال خود مذکوره باشد بلی این چه لازم است که
ازنچه این کس محروم مازده دیگری را هم ندهند *

سید یامین

از بذی اعدام سید شاه میر است اکثر کتب متداولة در گجرات
پملازمت میان وجده الدین خوانده و علوم رحمی تبحصیل فموده و
اوادت بایشان آورده بشرف زیارت حج اسلام مشرف گردید و علم
حدیث السجا حاصل کرد و اجازت یافت و باز گشته بهند آمد و چندگاه
در لاهور بصحبت بعضی از ارباب دولت و مکملت و صاحب دخل
پسر می برد و آن صحبت را برهم زده در سرهند بلباس مشیخت
و کبوتش اهل فقر میگذرانید و چندی از خادمان کبوش پوش

خون را تربیت میدکرد و صاحب داعیه در مقدمه ای بیواد چون همیشه آرزوی رفتن بگجرات و از انجا بحرمین الشویفین داشت درین دیار نتوانست قرار گرفت و در ولایت بنگ رفت و حالا انجاهای سیر میکند تا بعد ازین کارش کجا کشد و دولت افزرا در کدام صریمین نصیب شد او گردید *

شیخ ضیاء اللہ

جا نشین شیخ محمد غوث است و زبان تصوفی که او دارد از مشایخ روزگار کم کهی داشته باشد هرگز مجلس دی بی سخن صورت و حقیقت نیست غیر از هراتب توحید و تغیری چیزی دیگر نمیدارد و بر باطن دی کسی آگاه نیست تا داعیه او چه خواهد بود ابدداًی حال که آوازه او در اطراف و اکناف منتشر شد واستماع فرمودم که شیخ بر مسند فقر و ارشاد قائم مقام پدرخویش گشته و در بعضی اقسام فضیلت بر دی مزیت دارد از انجمله معانی قرآن را با وجود تحفظ و تذکر چنان بیان می کند که هیچ احتیاج تفسیری ندارد در عده نهضت و هفتاد بیانات او در اگرها رفتار و بی وسیله کسی که معرفت باشد و صفات نماید بوضع بی تکلفانه و نامزادانه قدیم که با خوبی بودم و فی الواقع بجهت دیدن مشایخ ادب و زیارات ظاهر سخن در مقصود بود علام علیکی گفته مصافحه واقع شد شیخ خود عالیاً از علم و شان مغایر بتعظیماتی که شیخ زادها را خوش می آید بود و این در را فتن ادرا خوش نیامد مجلسیان لر بر میدارد که از کجا می آید گفتم از همین چون استفسار نموده

که از علوم هم چندی تخصصی ننموده اید گفتم از هر قدری مختصری
 در وقتی از اوقات دیده بودم و سه‌سوان چون قصبه ایست مختصر
 و آن‌زمان قلچ چوکان بیگنی صرید پدر ایشان جاگیدار انجا بود مرا
 بچشم کم دیده و سهل انگاشته و بطنز و استهزا پیش آمده مسخره
 را باشارت تعليم کردند تا مرا برماند و از جای برآرد و من چون
 ازان اداها مطلع بودم و بارها مشاهده کرده تغافلی زدم و خود را
 در تجاهل انداختم و او هزل بخواه کرد که بوسی عطیریات از جائی
 بهشام من رسیده و بدماخ من بشورش در آمده است اهل مجلس
 هشدار باشند که تا از من بکسی آفتی نرسد و کعب از دهان او
 ریختن گرفت و کسی از مصحابان صوفی نهای ایشان از من پرسید
 که این عطرخوش شما مالیده اید گفتم بلی چه واقعست گفت این
 شخص را که باشی بی شعوری می‌بینید وقتی از اوقات سگ دیوانه
 گزیده بود اکنون هر وقت که بدماخ از خوشبوی صیرسد کف زنان
 و فردان سگ کنان قصد گزیدن هردم میداند شما هم واقف باشید
 و حاضران پریشان شدند و شیخ هم که عمارت جدید میدارد نیز
 بموافقت ایشان خود را دیده و دادسته برای ترمیم این جمع
 ساخت و مراقبت آن شیاطین الانس کرد درین حالت گفتم که
 عجب است که هردم از ولایت دور باشی آستانه علیه برای
 برآمدن حاجات خویش می‌آیند و حال آنکه علاج دیوانه سگ گزیده
 نمیدتواند ساخت گفته شما علاج این میدانید گفتم باشی پرمیدند
 چیست گفتم کفشه و کاوخ بر سر این زدن چنانچه شخص معذی
 و حمد لله فرمود که